

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu'nun (UNICEF) "Zenginliğin Ortasında Çocuk Yoksulluğu" araştırmasına göre 2023 yılı itibarıyla Türkiye çocuk yoksulluğunda Avrupa Birliği ve OECD ülkeleri arasında ikinci sırada yer alan ülke konumundadır. Raporun bir diğer sonucu ise 2014 ile 2021 yılları arasında Türkiye'deki çocuk yoksulluğunun giderek artış gösterdiği yönündedir. Mevcut çocuk yoksulluğu durumunun hangi boyutlarda olduğu, hangi illerde yoğun yaşandığı, çocuk yoksulluğunun önlenmesine yönelik okullarda yapılan çalışmaların araştırılması amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve İçtüzük'ün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırma Komisyonu'nun kurulmasını arz ve teklif ederim.

Av. Mahmut Tanal
Sanlıçık Mv.

Ali Özkan
K. N. M. M.

Süleyman Bülbül
Aydın Milletvekili

Özkan Feyhan
Çoruh Mv.

Nail Ciler
Kocaeli Mv.

Cevdet AKAY
Karabük Mv.

Nermin Yıldırım Kara
Hatay Mv.

Yunus Emre
İstanbul Mv.

Ueli Ağbaba
Nabıya Mv.

Tolih ÖZCAN
Düzce Mv.

Deniz YAKUZYILMAZ
Zonguldak Mv.

Murhayat Altan Kayzefin
Bursa Mv.

Sennet Mullaoglu
Hatay M. V.

Sarp Tanrıku
Diy. Mv.

Gerekçe,

Son yıllarda ülkemizin içerisinde bulunduğu ekonomik kriz ve yüksek enflasyon vatandaşların alım gücünü düşürmüştür. Gıda ürünlerinde yaşanan fiyat artışları ile beraber asgari ücretle geçinen ailelerin sayısının artması, çocukların yetersiz beslenmesine sebep olmaktadır. Bu durum, ülkemizde çocuk yoksulluğunun artmasına neden olmuştur. Türkiye Cumhuriyeti'nin 11. Kalkınma Planı'nın (2019-2023 yılları kapsamında) 608. maddesinde "Yoksulluğun nesiller arası aktarımını azaltmak ve fırsat eşitliğini artırmak üzere çocukların bireysel ihtiyaçlarına yönelik uygulamalar hayata geçirilecektir." hedefi yer almaktadır. 11. Kalkınma Planı'nı geride bıraktığımız bu süreç zarfında ise, 608. madde gerçekleştirilememiştir.

Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu'nun (UNICEF) "Zenginliğin Ortasında Çocuk Yoksulluğu" araştırmasına göre 2023 yılı itibarıyla Türkiye çocuk yoksulluğunda Avrupa Birliği ve OECD ülkeleri arasında ikinci sırada yer alan ülke konumundadır. Raporun bir diğer sonucu ise 2014 ile 2021 yılları arasında Türkiye'deki çocuk yoksulluğunun giderek artış gösterdiği yönündedir. Raporda çocuk yoksulluğu; yeterli beslenmeye, ısıya ve kıyafete ulaşamama durumu olarak tanımlanmakta ve çocuk yoksulluğu yaşayan bir ülkede doğan çocuğun zengin bir ülkede doğan çocuğa kıyasla ortalama 8-9 yıl kadar daha kısa bir ömre sahip olduğu belirtilmektedir.

Bu durumda, yetersiz beslenme ve temel ihtiyaçların eksikliği sebebiyle çocuklarda psikolojik bozukluk, zihinsel ve bedensel gerilik yaşanmaktadır. Yoksul kesimden olan ailelerin birçoğu 0-3 yaş çocuklarını mama ile beslemek yerine şekerli su ve pirinç lapası gibi gıdalarla çocuklarını besleme durumunda kalmakta; bebek bezi gibi hijyenik ürünlere ulaşamama durumu yaşamaktadır. Çocuğun ilk gelişim çağından itibaren temel ihtiyaçlardan mahrum kalması ilerdeki yaşantılarını da etkilemektedir. Yoksulluk içinde büyüyen çocukların ilerleyen süreçlerde madde bağımlılığı, suç işleme eğilimi, uzun süre devlet yardımına bağımlı kalma, istihdamda yer alamama ve erken yaşta hamilelik gibi hem bireyi hem toplumu etkileyen durumlarla karşılaşma riski daha fazla olabilmektedir. Nitekim bu durum, gelecek yıllarda ülkenin refah seviyesi ve toplumsal düzeni üzerinde olumsuz etki yaratacaktır. Çocuk yoksulluğunun önüne geçilmesi ve hatta engellenmesi adına acilen adımlar atılmalıdır.

Bütün bu durumlar doğrultusunda Türkiye'de çocuk yoksulluğunun durumunun hangi boyutlarda olduğu, hangi illerde yoğun yaşandığı, çocuk yoksulluğunun önlenmesine yönelik çözüm önerileri ve bu hususta devlet kurumlarınca gerçekleştirilmesi gereken politikaların tespiti için çalışmalar hazırlanması amacıyla TBMM'de Araştırma Komisyonu kurularak gerekli çalışmaların yürütülmesini arz ederim.

5... Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

[illegible]